

Η σωτηρία της ψυχής μας

-Γέροντα, άλλοι νιώθουν

σιγουριά ότι θα σωθούν και άλλοι αμφιβάλουν. Ποια είναι η πιο σωστή τοποθέτηση;

-Ο σκοπός είναι ο άνθρωπος να τηρή τις εντολές του Θεού. Ο πνευματικός άνθρωπος πρέπει να φτάσει σε τέτοια κατάσταση, που, κι αν ο Θεός δεν του δώσει τον Παράδεισο, να μην τον πειράξει. Πρέπει να καταλάβουμε καλά ότι σήμερα ζούμε, αύριο μπορεί να φύγουμε, και πρέπει να κοιτάξουμε πώς θα πάμε κοντά στον Χριστό.

Όσοι κατόρθωσαν με την Χάρη του Θεού να γνωρίσουν την ματαιότητα αυτής της ζωής έλαβαν το μεγαλύτερο χάρισμα και δεν είναι ανάγκη να αποκτήσουν το διορατικό χάρισμα, για να προβλέπουν τα μέλλοντα, διότι αρκετό είναι κανείς να προβλέψει, να μεριμνήσει για την σωτηρία της ψυχής του και να λάβει τα καλύτερα πνευματικά μέτρα, για να σωθεί. Να, βλέπεις, ο Χριστός είπε: «Όσο αξίζει μια ψυχή, δεν αξίζει ο κόσμος όλος » . Πόση αξία δηλαδή έχει μια ψυχή! Για αυτό η σωτηρία της ψυχής είναι μεγάλο πράγμα!

-Δηλαδή, Γέροντα, δεν πρέπει να έχει κανείς την ελπίδα της σωτηρίας και τον φόβο της κολάσεως;

-Αν έχει την ελπίδα της σωτηρίας , δεν θα έχει τον φόβο της κολάσεως. Και για να έχει ο άνθρωπος την ελπίδα της σωτηρίας, θα πρέπει να είναι κάπως τακτοποιημένος. Τον άνθρωπο που αγωνίζεται με φιλότιμο, όσο μπορεί, και δεν έχει διάθεση να κάνει αταξίες, αλλά πάνω στον αγώνα του νικιέται- νικάει, νικιέται- νικάει, ο Θεός δεν θα τον αφήσει. Αν έχει λίγη διάθεση να μη λυπήσει τον

Θεό, θα πάη στον Παράδεισο « με τα παπούτσια». **Ο φύσει αγαθός Θεός θα τον σπρώξει στον Παράδεισο σκανδαλωδώς. Θα οικονομήση να τον πάρη την ώρα που βρίσκεται σε μετάνοια. Μπορεί σε όλη του την ζωή να παλεύη, αλλά ο Θεός δεν θα τον αφήση. Θα τον πάρη στην καλύτερη ώρα.**

Ο Θεός είναι καλός. Θέλει όλοι να σωθούμε. Αν ήταν να σωθούνε μόνο λίγοι, τότε γιατί σταυρώθηκε ο Χριστός; Δεν είναι στενή η πύλη του Παραδείσου. Χωράει όλους τους ανθρώπους που σκύβουν ταπεινά και δεν είναι φουσκωμένοι από υπερηφάνεια, αρκεί να μετανοήσουν, να δώσουν δηλαδή το φορτίο των αμαρτιών τους στον Χριστό, και τότε χωρούν να περάσουν εύκολα από την πύλη. Έπειτα έχουμε και το δικαιολογητικό ότι είμαστε χωματένιοι. Δεν είμαστε μόνον πνεύμα όπως οι Άγγελοι. Είμαστε όμως αδικαιολόγητοι, όταν δεν μετανοούμε και δεν πλησιάζουμε τον Σωτήρα μας ταπεινά. **Ο ληστής στον σταυρό ένα «ευλόγησον» είπε και σώθηκε. Η σωτηρία του ανθρώπου εξαρτάται από το δευτερόλεπτο, όχι από το λεπτό. Ο άνθρωπος με έναν ταπεινό λογισμό σώζεται , ενώ αν φέρη έναν υπερήφανο λογισμό, τα χάνει όλα .**

Από φιλότιμο και μόνον πρέπει να σωθούμε. Δεν υπάρχει μεγαλύτερος πόνος για τον Θεό από το να το να δη τον άνθρωπο στην κόλαση. Νομίζω ότι και μόνον η ευγνωμοσύνη στον Θεό για τις πολλές Του ευλογίες και η ταπεινή συμπεριφορά με αγάπη προς τις εικόνες Του, τους συνανθρώπους μας , με λίγο φιλότιμο αγώνα, είναι αρκετά, για να έχουμε αναπαυμένη την ψυχή μας και σε αυτήν την ζωή και στην άλλη.

Από το βιβλίο “ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ” ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΛΟΓΟΙ Β´

ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ “ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ” ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πηγές: rel.gr- agiosgeorgiosthivas.blogspot.gr